

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsünün “Burhan’ın Konuşmasını İdeolojik Bir Okuyuş” Konulu Basın Toplantısında Yaptığı Konuşma

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur. Salat ve selam, gönderilenlerin en hayırlısı Efendimiz Muhammed’in, onun Âli’nin ve tüm ashabının üzerine olsun...

Ey değerli konuklar!

Es Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

Sudan’daki sözde ulusal siyasi ve toplumsal güçlerle yapılan istişarelerin kapanışında konuşan Orgeneral Abdül Fettah el-Burhan, önümüzdeki dönemin yönetim planlarını sundu. Doğaçlama olarak yaptığı konuşmada el-Burhan, şu ifadeleri kullandı: “Şükür ve hamd, verilen nimetlerin bir gereğidir. Allah’a hamdolsun, önceki yıllara göre daha iyi bir durumdayız.”

Peki Allah’a şükretmek; O’nun şeriatını hayata geçirmekle mi olur, yoksa bizi zillete sürükleyen kâfir Batı’nın kanunlarına boyun eğmekle mi? Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ “Ey Davûd ailesi, şükredin! Kullarımdan şükredenler pek azdır.” [Sebe

13]

El-Burhan konuşmasında ayrıca şunları söyledi: “Bizim için önemli olan, Rabbimizin rızasıdır.” Kuşkusuz, Allah *Subhânehu ve Teâlâ*’yı razı etmek her Müslümanın hayattaki en önemli gayesidir. Bu, yönetim koltuğunda oturan bir Müslümanın, İslam’ın sistemlerini ve yasalarını uygulamasını gerektirir; kâfir Batı’nın laiklik, demokrasi gibi sistemlerini değil. Sistem ve çözüm için başkalarına el açan, bunları insan aklının ürünü olan çalıştay ve konferanslarda arayan birinin yönetim makamında oturması uygun değildir; çünkü yönetim, ehil olanın hakkıdır.

Her ne kadar El Burhan bu savaşı Sudan tarihinde bir milat olarak değerlendirirse de, Sudan halkı bu savaştan dersler almalı ve yönünü buna göre belirlemelidir. El-Burhan konuşmasında açıkça şunu söyledi: “Bu savaştan gerekli dersleri çıkarmaz ve geçmişten farklı, daha sağlam temellere dayanan bir devlet inşa etmezsek, bu süreçten hiçbir kazancımız olmaz. Üstelik gençlerimizi, kaynaklarımızı ve devletin imkânlarını boş yere tüketmiş oluruz.” Peki, geçmişteki o sistem neydi ki ondan uzak durmamız gerekiyor? Elbette ki geçmişteki sistem; laiklik, demokrasi, cumhuriyet rejimi, halkın egemenliği ve beşerî kanunlara dayalı yaşam düzeniydi. Peki, biz gerçekten bunlardan uzaklaşma konusunda kararlı mıyız?

El-Burhan konuşmasında, geçiş dönemini yönetmek üzere yeni bir hükümet kuracağını, kurulacak bu hükümetin, ulusal bağımsız uzmanlardan oluşacağını ve “geçici işler hükümeti” olarak adlandırılacağını belirtti. El Burhan ayrıca başbakanın, anayasal belgenin onaylanmasının ardından seçileceğini, başbakanın, devletin yürütme organını herhangi bir müdahale olmadan yöneteceğini ifade etti. El-Burhan, anayasal belgede yapılan değişikliklerin, artık düşman haline gelen eski ortaklardan farklı bir düzen oluşturduğunu kaydetti. Ayrıca, Ulusal Kongre Partisi’nin (NCP) iktidara gelmek istemesi durumunda, gelecekte diğer siyasi güçlerle rekabet etmesi gerektiğini vurguladı. El-Burhan tarafından onaylanan ve siyasi güçler tarafından sunulan yol haritası, savaş sonrası için iki aşama öngörmektedir: Birinci aşama, bir yıl sürecek olan “kuruluş aşaması” olup, askeri görevlerin tamamlanmasını, istikrarın ve barışın sağlanmasını amaçlamaktadır. İkinci aşama ise yaklaşık dört yıl sürecek olan “geçiş aşaması” olup, seçimlere hazırlık sürecini kapsamaktadır. Bu sürecin tamamında, El-Burhan yönetiminde kalacaktır. El-Burhan’ın kabul ettiği yol haritasına göre, mevcut

Egemenlik Konseyi korunacak, El-Burhan sivil bir başbakan atayacak. Başbakan, sivil siyasi güçlerin yer almadığı, bağımsız uzmanlardan oluşan bir hükümet kuracak.

Ayrıca, siyasi güçler, toplum temsilcileri, kadınlar ve sendika temsilcilerinden oluşan 250 üyeli bir yasama meclisi oluşturulacak. El-Burhan, yaptığı açıklamada, siyasi güçlerin önerilerinin dikkate alınacağını ve hayata geçirileceğini belirtti.

Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ * كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ “Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz? Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir nefretle karşılaşılır.” [Saff 2-3] Yine Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنَّ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ “Onlar eğer savaşa çıkmak isteselerdi, elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların harekete geçmelerini istemedi de onları geri bıraktı ve onlara, “Oturun, oturan âcizlerle beraber” denildi.” [Tevbe 46]

El-Burhan'ın konuşmasından açıkça görülüyor ki, sunulan plan, eski rejimin aynı yapılarla yeniden üretilmesinden başka bir şey değildir: Anayasal belge, Egemenlik Konseyi, teknokratlardan oluşan bir Bakanlar Kurulu ve Yasama Meclisi... Bu plan, dini hayattan ayırma prensibine dayanan ve siyasi, ekonomik, sosyal sistemlerini bu ilke doğrultusunda inşa eden sömürgeci Batı'nın çerçevesinin dışına çıkmamaktadır. Batı'nın inanç temeli üzerine bina edilen demokrasi, 1899'da General Kitchener liderliğindeki İngiliz ordusuyla Sudan'a sokuldu! İşte o günden beri, ülkemizdeki yönetim sistemleri, hem temel esaslarda hem de ayrıntılarda İslam'a aykırı sistemler oldular. Ardından gelen, kimisi sivil, kimisi askeri olan ve “millî” olarak adlandırılan hükümetler, gerçekte sömürgeci Batı'nın sistemlerinden hiçbir şekilde ayrılmadılar. Allah bizi bu savaşla imtihan etti ki, ibadetten siyasete, yönetimden ticarete kadar hayatımızın her alanında İslam'ın hükümlerine geri dönelim ve böylece Allah'ın rızasına uygun bir hayat sürelim. Ancak ne var ki yöneticilerimiz -ister askeri ister sivil olsun- Allah'a ve Rasûlü'ne karşı gelmekte ısrar ediyorlar. Daha Allah bu belayı üzerimizden kaldırmadan, bizi küçülten ve zelil kılan sömürgeci Batı'nın sistemlerini uygulamaktan söz ediyorlar!

Bizim için tek çıkış yolu, Allah'ın yöntemine geri dönmek ve onu uygulamaktır. Ancak böylece, âlemlerin Rabbini razı eden bir hayat yaşayabiliriz.

El Burhan konuşmasında yer alan “İki temel ve can alıcı sorunumuz var; iktidar kavgası ve zenginlik hırsı. Sudan'ın tüm sıkıntılarının başlıca sebebi bu... Ülkeyi nasıl yöneteceğiz ve mevcut tüm kaynakları hakkaniyetli bir şekilde nasıl dağıtacağız?” ifadelerine yanıt olarak

Biz de ona ve yönetimde maalesef Batılı kapitalist düşünceye körçesine bağlı siyasi güçlere ise diyoruz: İslam'daki yönetim sistemi, Nübüvvet yöntemi üzere Raşidi Hilafet'tir. Nitekim Müslim'in Sahih'inde rivayet ettiği hadise göre Peygamber *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ تَكْفُرُ “İsrail oğullarını Nebiler yönetiyordu. Bir Nebi öldüğünde onu bir başka Nebi takip ederdi. Benden sonra Nebi yoktur. Fakat benden sonra birçok Halifeler gelecektir.” Hilafet, benzersiz ve eşsiz bir devlet için benzersiz ve eşsiz bir sistemdir ki, ister bu sistemlerin üzerine kurulu olduğu temelde olsun, ister işlerin yürütüldüğü fikirler, kavramlar ve ölçütlerde olsun, ister temsil edildiği şekillerde, isterse uyguladığı anayasa ve kanunlarda olsun, dünyadaki tüm yönetim sistemlerinden farklıdır.

İslam Devleti, İslami akide (inanç) üzerine kuruludur. Bu da anayasasının ve tüm kanunlarının Allah'ın Kitabı ve Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in Sünnetinden alınmasını gerektirir. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

“Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılmadıkça iman etmiş olmazlar.” [Nisa 65]

“Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet.” [Maide 48]

İslam devletinde, insanların ilişkilerini düzenleyen hükümleri koyma yetkisi insanlara ait değildir. Ne anayasa ne de kanunlar beşerî kaynaklardan alınabilir. Aynı şekilde, hiçbir yönetici halkı beşerî kurallara uymaya zorlayamaz ya da bu konuda seçim hakkı tanıyamaz. Aksine İslam'ın belirlediği hükümlere tam anlamıyla bağlılık esastır. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurmuştur:

“Allah ve Rasûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur.” [Ahzab 36]

Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, Medine'de bir İslam Devleti kurdu! Bu devlet, temel ilkeleri, kurumları, ordusu, iç ve dış ilişkileriyle tam teşekküllü bir yönetim modeliydi. Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* devlet başkanı olarak yanında yardımcıları, valiler, kadılar, ordu komutanları, daire müdürleri ve kendisine danışmanlık eden bir şura meclisi ile yönetimi üstlendi... Bu devlet düzeni, şer'î naslarla sabit olmuştu. Sahabeler için de bu düzeni açık ve netti. Sahabeler, Peygamber Efendimiz *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in belirlediği devlet teşkilatını aynen takip ederek, onun izinden gitmişlerdir. Bu konuda Allah *Subhânehu ve Teâlâ*'nın şu buyruğuna uymuşlardır:

“Andolsun, Allah'ın Rasûlü'nde sizin için güzel bir örnek vardır.” [Ahzab 21]

“Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının.” [Haşr 7] Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in vefatından sonra, sahabe devlet başkanı atanması konusunda ittifak etti. Bu devlet başkanı, yalnızca devlet başkanlığı görevinde Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in halifesi olacaktı, Risalet veya Nübüvvet konusunda değil zira peygamberlik, Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* ile mühürlendi.

İslam'da devletin şekli, temelleri ve kuralları incelendiğinde, dünyadaki yönetim sistemlerinden tamamen farklı olduğu görülür; zira İslam'da yönetim, babadan oğula geçen bir krallık sistemi değildir. Halife, yönetimi ümmetin rıza ve seçimiyle biat yoluyla ümmetten alır. Çünkü yönetim sisteminin ilkelerinden biri de otoritenin ümmete ait olmasıdır. Yani yöneticiyi seçme hakkının ümmete ait olmasıdır. İslam'daki yönetim sistemi, temeli demokrasiye dayanan bir cumhuriyet sistemi de değildir. Demokratik sistemlerde egemenlik halka aittir; halk, yasaları belirler ve yöneticiyi, kendi koyduğu yasaları uygulamak için bir vekil olarak görevlendirir. İslam'ın yönetim sisteminde egemenlik, yalnızca şeriata aittir. Bu sistemde, yasa koyma hakkı ümmete veya halifeye ait değildir; çünkü yasa koyucu yalnızca Allah'tır. Halife yalnızca Allah'ın Kitabı ve Rasûl *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* sünnetinden hüküm benimseme hakkına sahiptir. Halife, ümmetin ücretlisi değildir; bilakis yeryüzünde Allah'ın şariatını uygulamada onun vekilidir. Bu yüzden otorite ümmete aittir; ümmet, yönetim ve iktidarda kendisini temsil etmek üzere ehil olan yöneticiyi seçer. Tıpkı beşerî sistemlerde olduğu gibi, Halifenin herhangi bir ayrıcalığı, özel hakkı veya dokunulmazlığı yoktur. Dolayısıyla İslam Cumhuriyeti diye bir şey yoktur; bu, bir aldatmaca ve yanıltmadır, hatta dinin istismarı ve çarpıtılmasıdır.

Şüphesiz ki, iktidar ve yönetimle ilgili şer'î hükümlerin ayrıntıları, uygulamaya konulup hayata geçirildiğinde, Sudan'daki yönetim krizini çözecektir.

Zenginlik ve bu zenginliğin devletin tebaası arasında paylaşılması meselesine gelince, bu konuda İslam nizamından başka en iyi ve en adil sistemi getiren başka bir nizam yoktur. Sistem, her şeyi bilen ve hikmet sahibi olan Allah'tan gelen çözümlerdir. İslam, mülkiyet konusunda son derece detaylı ve kapsamlı hükümler koymuştur. Şer'î hükümlere göre, İslam'da mülkiyet üçe ayrılır: Özel mülkiyet, Devlet mülkiyeti ve Kamu mülkiyeti. İslam'ın kamu mülkiyeti tek başına, kâfir sömürgecilerin çokuluslu şirketlerin pençesi kırıldığında ve zenginliklerin talan edilmesine son verildiğinde insanların ekonomik sorunlarını çözmeye yeterlidir. İnsanlar neden sorunlarının çözümünü İslam'ın yönetim sistemi dışında arıyorlar? Oysa İslam Devleti, halkına bir babanın evladına baktığı gibi bakar! Her bireyin yiyecek, giyecek ve barınma gibi temel ihtiyaçlarını garanti altına alır! Ayrıca, eğitim, sağlık ve güvenlik gibi toplumsal ihtiyaçların karşılanmasını da devletin görevi sayar. Devlet, tebaasının işlerini güder, Müslümanların halifesi, uyguladığı birlik sistemi sayesinde zengin eyaletlerden elde edilen kaynakları, kaynak bakımından yoksul olan eyaletlerin ihtiyaçlarını karşılamak için kullanır. Bu sayede, tüm vatandaşların insanca ve onurlu bir yaşam sürmesini sağlar. İslam'ın ekonomik sistemi, Hilafet Devletinde tam anlamıyla uygulandığında, mal ve hizmet üretimine yatırım yapan sermaye sahipleri için cazibe merkezi haline gelecektir.

Sonuç olarak Hizb-ut Tahrir, 191 maddeden oluşan Hilafet Devleti Anayasa Taslağı hazırlamıştır. Bu anayasa; Kur'an, Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in sünneti, sahabe icması ve kıyas gibi şer'î kaynaklardan sahil içtihatla çıkarılmıştır. Ayrıca parti, anayasanın dayandığı delilleri, istidlal yöntemlerini ve gerekçelerini iki ayrı kitapta ayrıntılı olarak açıklamıştır. **Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti** olarak biz, Hilafet Anayasası taslağını tüm siyasi, askeri ve sivil güçlere sunuyoruz. Zira hepimiz Müslümanız ve İslam ile hükmetmekle yükümlüyüz. Bu nedenle, bu anayasayı incelemelerini ve onu sahada uygulamalarını istiyoruz. Ancak bu şekilde Allah'ın rızasını kazanabilir ve yaşadığımız sıkıntılardan kurtulabiliriz. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyuruyor:

“Kim Benim zikrimden yüz çevirirse, mutlaka onun için sıkıntılı bir geçim vardır. Ve kıyamet günü onu, kör olarak haşredeceğiz.” [Taha 124]

Ve's Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü

21 October Street, İmarat al-Vaqf, Ground Floor, East Khartum /Sudan

Tel: +(249) 0912240143 - 0912377707 | **E-Mail:** spokman_sd@dbzmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com